

dk hírek

A Demokratikus Koalíció havonta
megjelenő kiadványa

III. évfolyam
2017. 9. szám

ORBÁN **VAGY** EURÓPA?

Válassz!

**Orbán vagy Európa? – ez lesz a kérdés
jövőre a szavazófülkékben. Ha Orbán nyer,
elbúcsúzhatunk az EU-tagságunktól.**

**A DK Európát választja.
Ha Te is, akkor tarts velünk!**

Orbán vagy Európa?

Képzeljük csak el a következőt egy pillanatra: a negyedik Orbán-kormány a választások másnapján az Európai Unió elhagyása mellett dönt. Pár órával később az osztrákok, a szlovákok és románok lezárják a határokat. A cégek és a bankok fejvesztve menekülnek. Egy millióan veszítik el egyik napról a másikra munkájukat. A forint inflációja megállíthatatlan, Matolcsy jegybank elnök százezer forintos bankjegyek nyomásáról dönt. A fizetések, a nyugdíjak értéke percek alatt megfeleződik. Az ENSZ segélycsomagokat küld Budapestre. Orbán tárgyalásokat kezd Putyin Oroszországával 10 milliárd rubeles gyorssegély folyósításáról.

Brutálisan hangzik, de valós a veszély. De csak akkor, ha Orbán nyer jövőre. Ha Orbán nyer, elbúcsúzhathunk az EU-tagságunktól, ha viszont leváltjuk, többé senki sem veszélyeztetheti Magyarország EU-tagságát. Orbán vagy Európa? – ez lesz a kérdés jövő tavasszal a szavazófülkékben. Én Európát választom.

Minden a Fideszre vagy a Jobbikra leadott szavazat Magyarország uniós tagságának koporsójába vert szög. Az önkény és a magyarok millióinak nyomora helyett a DK európai jövőt akar hazánkban. Szeptember

2-án a Nyugati térről üzenjük meg Orbánnak, hogy a DK nem asszisztál ahhoz az ördögi tervhez, hogy kivezesse Magyarországot Európából, és újra Moszkvához tartozunk. A DK ezt nem hagyja, inkább történelmet csinálunk és pihenni küldjük Orbánt 30 év politizálás után.

De miért akarná a Fidesz kivezetni Magyarországot Európából? Orbán és a Fidesz 2010 óta mást sem csinál, mint az Európai Unióból való kilépésünket készíti elő. Minden európai szabályt áthág, Orbán úgy viselkedik, mint egy sértett balkáni kiskirály.

Tudatosan rombolja az európai egységet, bomlasztja a nyugati szövetséget. Emlékezzünk vissza Lázár Jánosnak arra a mondatára, miszerint ő nem tudna jó szívvel az uniós tagságra szavazni. Ugyanezt mondja Kövér is. Vagy Bayer Zsolt, a Fidesz fő uszító-ideológusának gondolataira, miszerint ott kell hagyni az Uniót, mert az disznóól. A Fidesz csak ürügyet keres, hogy ezt lenyomja a magyarok torkán. Már a tavalyi kvótás népszavazás után kiléptetett volna minket az EU-ból, de ott csúfosan megbuktak. A DK tenni fog arról, hogy ez ne legyen másképp

Az Európai Parlament ülésterme: Orbán kivinné minket innen...

jövő tavasszal sem. Nem engedjük meg, hogy a Fidesz eljuttassa a magyarok jövőjét. Magyarország Európához tartozik. De ha a Fidesz ki akar menni Európából, mi nem tartjuk vissza őket.

A Fidesznek nem tetszik, hogy Európa megszüntetné a dolgozói szegénységet. Példa nélküli Európában, hogy minden tízedik dolgozó magyar szegénységben él. Ők naponta 600 forintból élnek, miközben ugyanebben az országban Mészáros Lőrinc több százmillió forintot keres 24 óra alatt. Az EU-ban a független európai ügyészség vizsgálná ki a Fidesz minden disznóságát és állítaná bíróság elé azokat, akik akár egy forintot is elloptak. Vajon miért nem akar a Fidesz és Orbán Viktor európai ügyészséget? Vajon miért akar Orbán angolosan távozni Európából? Elég megnézni az Európai Csalás Ellenés Hivatal statisztikáit, amiből kiderül, hogy Orbán Európa legkorruptabb miniszterelnöke. Nemrégiben külön ügyosztályt kellett létrehozni, hogy a fideszes lopásokat kivizsgálják. Az uniós források a mi pénzünk is, olyan pénzek, amiből lehetne iskolát, kórházat és játszótér építeni. Ezek tűnnek el milliárdos tételekben, ezekről olvasunk mindennap olyan híreket, hogy melyik politikus családtagjánál landoltak. Orbán vagy Európa? A DK Európát választja, mert mi olyan helyen akarunk élni, ahol mindenki egyenlő a törvény előtt és nem lehet büntetlenül milliárdokat lopni.

A Fidesznek az sem szimpatikus Európában, hogy mindenféle kellemetlen kérdéseket tesznek fel ott. Hogy lehet az, hogy amíg a kiváltságos kevesek az Adrián lógtatják a lábukat az eltitkolt yachtjaikon, addig a dolgozó sokak meg örülnek, ha egyáltalán be tudják fizetni a csekkjeiket? Hogy lehet az, hogy amíg naponta tűnnek el milliárdok, a magyar állampolgárok jelentős részének még mindig nincs lehetősége internetezni? Hogy lehet az, hogy mára egyetlen magyar egyetem sincs a világ legjobb 500 egyeteme között? Miért épül kizárólag a fideszes pártelitnek elit kórház, miközben szülészettek zárnak be orvoshiány miatt?

Hét évvel a kormányra kerülése után Orbánnak sikerült elérnie azt, amit eddig soha senkinek: valós veszély, hogy Magyarországot egyszerűen kijebbe tessékelik az Unióból. Mindezt miért? Azért mert az EU nem akarja hagyni, hogy Orbán Viktor és a Fidesz lábbal tiporja a jogainkat, nem akarja hagyni, hogy fideszes kopaszok és verőemberek törvényen kívül élhessenek. Nem akarja hagyni, hogy Európa közepén négy-
millió magyar nyomorogjon mindennap. Azt sem akarja hagyni, hogy a magyarokat

illető milliárdokat Orbán és családja lopja el. Európa nem hagyná, hogy Magyarországon éhbért fizessenek minden munkásnak. Az EU-nak az sem tetszik, hogy a magyar egészségügy romokban hever, többen halnak meg kórházi fertőzésben, mint autóbalesetben. Brüsszel nem fogadja el, hogy Orbán miatt minden egyes nap 3 orvos és 2 ápoló hagyja el Magyarországot. A kórházainkban nincs CT, nincsenek műszerek, nincs gyógyszer és már kötszer sem. Európa fejleszteni akarja Magyarországot, a Fidesz pedig ázsiai diktátorokat ölel keblére. Brüsszelnek az sem tetszik, hogy amíg a magyarok fizetik a legtöbb féle és legmagasabb adót Európában, addig a fideszes keveseknek sem társasági, sem helyi adót nem kell majd fizetniük. Ezért indított a Fidesz hadjáratot az EU ellen, ezért állítja be Európát első számú főellenségként. A DK minden alkalommal Európát választja mert Európa még a legrosszabb napján is ezer-szer jobb, mint Orbán és a Fidesz.

A legfrissebb mérvadó kutatások szerint a többség már kormányváltást akar. Ráadásul ez igaz az ország minden szegletére, gyerekekre, idősekre, szakmunkásra, diplomás fizikusra. De biztos ez Gyurcsány, Európa meg Soros hibája.

Európa nem közellenség, hanem lehetőség arra, hogy úgy éljünk, mint az osztrákok, vagy a hollandok és ne úgy, mint az üzbégek vagy az oroszok. Fogalmazzunk egyszerűen: Orbán ma a legfőbb gátja annak, hogy a magyarok jól éljenek. Ha Orbán marad, maradnak a stadionok, a lopások, a nyomor, a szegénység, a kórházi fertőzések és a magyarok tömeges elvándorlása. Ha Orbán marad, akkor viszont Európa megy. Egyszerre nem megy a kettő. Orbán vagy Európa? - ez lesz az egyetlen kérdés jövőre a szavazófülkékben. A DK Európát választja. A DK az egyetlen olyan párt, amelynek kész programja van az Orbán utáni időkre Európával szövetségben.

Az új Európát azonban már nélkülünk tervezik Nyugaton. Eurózóna költségvetést akarnak, európai pénz- és külügyminiszterrel, európai monetáris alapot és európai FBI-t. Aki pedig akadékoskodik, azt kihagyják. Nem meglepetés, hogy a maradi Orbán, aki számítógépet sem nagyon használ, nem akar a modern Európához csatlakozni. Még mindig az ötvenes években él, szerinte a mezőgazdaság a húzóágazat. A kérdés az, hogy mi akarunk-e ilyen helyen élni?

A DK szerint nem. A mi álláspontunk világos: európai egység, európai bérek és európai fejlődés. Magyarország jövője összefonódott Európa jövőjével. Magyarországnak nincs alternatívája Európán kívül.

A kormány bukása után visszavezetjük Magyarországot oda, ahova tartozik: Európába. Orbán vagy Európa?

A DK Európát választja.

És Te?

Molnár Csaba

európai parlamenti képviselő
ügyvezető alelnök, DK
kampányfőnök

EURÓPA-KVÍZ

Milyen Európát akar a DK?

A Demokratikus Koalíció az európai értékekre alapozott Magyarországot épít. Ezért valljuk, hogy hazánkban a legszorosabban kell kapcsolódnia Európához, az Európai Unióhoz. Úgy tekintünk az Európai Unióra, mint szilárd értékrenden alapuló gazdasági, politikai és társadalmi közösségre. Meggyőződésünk, hogy Európa és a világ mai kihívásaira az egyre szorosabb együttműködésen alapuló Unió, a fokozatosan mélyülő integráció demokratikus keretein belül adhatók hatékony válaszok. Határozottan elutasítjuk az Európa-ellenességet, a nacionalizmust, és politikai korlátolt-ságnak tartjuk azokat a vélekedéseket, amelyek a globális világ problémáit nemzetállami keretekben gondolják megoldani. A Demokratikus Koalíció tovább akarja mélyíteni az Európai Uniót.

Levegőnek nézik a magyar miniszterelnököt

Romlás minden téren, Magyarország teljes elszigetelődése, az egészségügy összeomlása, a leggyengébb tanulmányi eredmények. Ez ma Magyarország. Ezekről beszélgettünk Niedermüller Péter európai parlamenti képviselővel, a Demokratikus Koalíció alelnökével.

Egy évvel ezelőtt, a szerencsére elbukott EU-ellenes népszavazás előtt szinte ugyanerről beszélgettünk: Orbán vagy Európa, a magyar rezsim közeledése a tekintélyelvű vezetőkhez, távolodása az európai normáktól, az EU lassú erodálása. Elmúlt egy év, mi változott?

A helyzet tovább romlott. Jól emlékszünk arra, hogy Orbán Kínában nemcsak a kínai vezetőkkel találkozott, hanem Putyinnal, a fehér orosz diktátorral, valamint Erdogan-nal. Erről ma már kevesebbet beszélünk, de ez egy rendkívül egyértelmű üzenet volt. Orbán folytatja az EU-val szembeni hadjáratát is, miközben nem ismeri be, vagy nem ismeri fel, hogy teljes mértékben elszigetelődött, a lengyeleken kívül senki sem figyel már rá. Az Európai Bizottság pedig végre határozottan lép fel a magyar kormány ellen. A legfontosabb európai országok vezetői pedig levegőnek nézik a miniszterelnököt. Macron francia elnöknek közelgő körútja során esze ágába sincs Budapestre jönni. Mindez nem jó, sőt, a lehető legrosszabb Magyarország, a magyar társadalom számára.

Mivel magyarázod az Orbán-rezsim állandó ellenségkeresését? A még viccnek hitt fülkeforradalom után azonban jött Brüsszel elleni "szabadságharc", Brüsszel és Moszkva párhuzamba állítása, aztán az állítsuk meg Brüsszelt, majd Soros György példátlan és teljesen alaptalan demoralizálása.

A tehetetlenséggel. Orbán képtelen megoldani az ország valódi problémáit. Az egészségügy lényegében összeomlott, az oktatási rendszer az egyik leggyengébb teljesítményt nyújtja Európában. Az Eurostat felmérése szerint Európa legszegényebb régiói között több magyarországi régió is található. Egyre többen hagyják el Magyarországot – és sorolhatnám tovább. Ebben a helyzetben Orbán azzal igyekszik elterelni az emberek figyelmét, hogy ellenségképeket gyárt közpénzen. Súlyos szegénye ez ennek a kormánynak, annak beismerése, hogy képtelen a kormányzásra, csak gyűlölet- és félelemkeltésre képes. Ugyanakkor Soros esetében nyíltan antiszemita kliséket vet be, hiszen a „zsidó spekuláns” évszázadok óta kedvelt toposza az antiszemitizmusnak. Gyalázat és gyávaság az, amit csinál kormányzás ürügyén, a magyar történelem legszegényenletesebb hagyományait karolja fel.

Te személyesen mit gondolsz, tényleg

képes lenne Orbán arra a – személy szerint számára nem –, de az ország számára borzalmas gazdasági-politikai következményekkel járó lépésre, hogy kivezesse hazánkat az unióból? Ezt azért kérdezem, mert sok mindent nem hittünk el Orbánról, hogy megteszi, aztán megtette...

Azt tudom, hogy ha ezt a politikát folytatja – bár én azt remélem, hogy 2018 után erre már nem lesz lehetősége –, akkor saját magunkat rekesztjük ki az EU-ból. Ha valóban létrejön a két- vagy többsebességes Európa, akkor abban nekünk nem lesz helyünk, nem fognak minket oda beengedni. Ha nem vezetjük be előbb-utóbb az eurót, akkor szükségszerűen másodrendű tagjai lehetünk csak a jövő EU-nak. Ha nem hagyunk fel ezzel az ostoba és rövidlátó EU-ellenes politikával, akkor egy napon arra fogunk ébredni, hogy az EU bezárja előttünk az ajtót.

Hogy látod – hiszen közelről és belülről láthatod –, az Európai Unió pillanatnyi helyzetét? Igaz-e, hogy mintha a Brexit jóval nagyobb hullámokat verne a briteknél, illetve mit gondolsz, azzal, hogy Marine

Le Pen a vártnál is jóval csúfosabb vereségével egy igazi Európa-párti elnöke lett a franciáknak Macron személyében, Merkel meg minden jel szerint kancellár marad, mindez milyen hatást tehet az EU-ra, milyen irányba terelheti a folyamatokat?

Az EU-nak számos kihívással kell szembenéznie – migráció, Brexit, gazdasági problémák, biztonság, és sorolhatnám tovább. Ugyanakkor azt kell látnunk, hogy az EU-ban jelentős mértékben megerősödtek az EU-párti kormányok. Az EU-nak nyilván szüksége van egyfajta szervezeti, politikai megújulásra, de erre a legfontosabb országokban megvan a határozott politikai akarat. Nyilvánvaló, hogy Európa jövőbe a további integrációban gyökerezik – közös európai menekültügyi politika, európai határvédelem, európai menekültügyi ügy-

A Brexit óta az EU-ban jelentős mértékben megerősödtek az EU-párti kormányok

nökség (ez utóbbiak létrejöttében rajtam keresztül a DK is jelentős szerepet játszott), európai ügyészség, a szociális Európa mind olyan projektek, amelyek az elmúlt egy-két évben valósultak meg, és a szorosabb európai együttműködést szolgálják. Ha Magyarország ezekből kimarad, akkor marad Putyin, Erdogan, Kína és a fehér oroszok. Világosan kell látni, 2018-ban ez lesz a választások tétje. Arról kell majd szavaznunk, hogy a gyerekeink egy modern, nyitott, befogadó és gyarapodó európai, vagy egy zárt, autoriter, nacionalista, idegengyűlölő, és egyre inkább széteső Magyarországon nőjjenek fel. „Ez a kérdés válasszatok!”

EURÓPA-KVÍZ

Miért mondjuk, hogy a Fidesz kiviszi Magyarországot az Európai Unióból?

A Fidesz vezetői folyamatosan és hazug módon gyalázzák az Európai Uniót, és próbálják kétségbe vonni uniós csatlakozás előnyeit. Együttműködés helyett állandóan viszályt keltenek az Unió vezetői és Magyarország között. Orbán Viktor terroristák támogatójának nevezte az uniót, Kövér László arról beszélt, hogy csak fél szívvel szavazott az uniós tagságra, Lázár János pedig arról, hogy nem szavazna az uniós tagságra. Legegyértelműbben a magas kormánykitüntetéssel jutalmazott Bayer Zsolt, a Fidesz 5. számú tagkönyvének birtokosa, Orbán Viktor barátja fogalmazott: „Ott kell hagyni az Uniót, ezt az egész ótvaros disznóólat, ott kell hagyni a francba, le kell zárni a határainkat, azok meg ottan rohadjanak meg!”. A Fidesz egyetlen vezetője sem határolódott el Bayer szavaitól.

Az Európa-projektet nem veszélyezteti semmi

Amióta 1957-ben aláírták az egyesült Európa alapjait letevő Római Szerződést, krízisek egész sora rengette meg a kezdeményezést, és egyben erősítette meg újra és újra. Azok, akik épp egy-egy adott válságot éltek át, semmit sem láttak abból, hogyan is mászhatna ki az aktuális bajokból a kontinens. Aztán mégis mindig sikerült.

Gondoljunk bele, az aláírást nem sokkal követte az első nagy globális megsemmisülés réme, a kubai rakétaválság, a '60-as évek végén olyan életformaváltás történt, amelyet ilyen rövid idő alatt a világ addig sohasem él át. A '70-es években nem egyszerűen kívülről jött terroristák ígértek a Nyugatnak teljes pusztulást, de német, olasz, sőt francia fiatalok százai váltak a kapitalizmus és benne a jóléti állam esküdt ellenségeivel. Mindezt belengte a hidegháború szinte láthatatlan, de mégis mindenütt jelen lévő félelmetes légköre. A '80-as évek lappangó kelet-európai fellazulása, majd a drámai végkifejlet – a rendszerváltás – teljes paradigmaváltást hozott, hogy aztán a 90-es években a délszláv háborúk borzolták tovább a kedélyeket.

Mi történt eközben Európával, azzal a részével legalábbis, amely európainak volt nevezhető? A jóléti állam megerősödött, a '68-as lázadók tömegéből a sikeres kapitalizmus legkompetensebb generációja nőtt ki, a terroristák eltűntek valahol a Közel-Keleten, hogy néhány év múltán egyenként levadássza őket a német, a francia vagy éppenséggel az izraeli titkosszolgálat. A rendszerváltás elhozta Kelet-Európának a szabadságot, az életmentő amerikai beavatkozás pedig megfékezte a délszláv háborúkat, majd Kelet-Európa nemzetei egymás után csatlakoztak az ekkorra már siker-sztoriként elkönyvelt Európai Unióhoz. Amelyek ma még nem tagjai, egymás sarkára taposva igyekeznek maguk is bejutni oda.

Mindeközben a közember minduntalan panaszkodott és lamentált a fák láttán, amelyek elállják útját, s nem vette észre a szépen terebélyesedő erdőt. Mert Európa közben felnőtt.

Ma sincs ez másként. Őrülnék lenne tagadni persze, hogy számos nehézség zárja le a szabad európai cselekvést, közöttük szép számmal vannak vadonatújak, amelyeknek intellektuális, majd technikai-gyakorlati leküzdése még a jövő ze-

néjének számít. Melyek is ezek?

Aktuálisan legfontosabbnak tűnik a migrációs kérdés, amelynek valódi veszélyei nem a Közel-Keletről, hanem az afrikai kontinens szívéből, a szubszaharai országokból özönlének be a kontinensre. Olyan tömegekről van szó, akik semmilyen képzettséggel nem rendelkeznek, s akiknek beillesztése a gazdasági-kulturális valóságunkban egy ideig még meghaladják képességeinket, a politikai szándékokról nem is beszélve. Henry Kissinger volt külügyminiszter és nemzetbiztonsági főtanácsadó a Világrend című monumentális művében még elismerőleg szólt arról miszerint a 15.-16. századi Európa döntése, hogy nem hajlandó Afrikából beengedni az összefogdosott rabszolgákat egyedülállóan morális aktusnak bizonyult az évszázadok során. Ezt az „egyedülálló morális aktust” lehet, hogy egyszer meg kell ismételnünk, de nem úgy, mint eleink, akik nem akartak Európában rabszolgákat látni, miközben szívesen aratták le az Észak- és Dél-Amerikába elhurcolt fekete munkájának gyümölcsét. Hanem úgy, hogy hozzájárulnak életük minőségének megteremtéséhez, a tudás megszerzéséhez ott, ahol ezek az emberek születnek s ahol élniük adatott.

elvetemültsége a diktatúrák szálláscsinálóiá váltak. Megtűrésük a kontinensen nem egyszerűen a személyes jogok végzetes csorbulását jelentené, de polgárháborúkkal vagy épp nemzetek közötti – a '90-es évek délszláv konfliktusaira emlékeztető – valódi háborúkat hozhat. Ezek a politikai elítélők Oroszországot kívánják követni, miközben Moszkva területeket anektál, mint a hitleri Németország, s megtámad szomszédos nemzeteket, mint egykor Mussolini, Hitler és Sztálin – szinte versengve egymással.

Ha már szóba került Oroszország, ez a nagyhatalom is kihívás közös Európánk számára. Nem csak azért, mert vezető rétege isteníti Sztálint és birodalmi politikával pótolja a hiányzó társadalmi legitimitását, hanem azért, mert sikertelenségre van ítélve gazdasága, belső társadalmikohéziója s ezért belső békéje is. Az ilyesmire az efféle birodalmak külső konfliktusok szításával szoktak reagálni. Moszkva betört Kelet-Ukrajnába, csapatai ma is ott vannak, s épp úgy fenntartják a háborús feszültséget, mint a moldvai Tiraszpólban. A Kreml érdekelt, hogy az uniós törekvések kudarcot valljanak, hisz ezzel azt bizonyítaná népének: a demokrácia nem sikeres társadalmi forma, felesleges orosz földön ezzel kísérletezni.

Európa demokratikus erői tanultak a leckéből: komoly elfordulás tapasztalható a szigorú rendpártiság, a szélsőjobb oldali populizmus, a maffiaállam illiberalizmusa melletti politikai kiállástól.

Hasonlóan drámai az a feszültség, amely a kontinens nyugati és keleti fele között egyre zabolátlanabb formákat ölt. A két térség gazdasági egyesítése sikeresen megtörtént, még ha a keleten elvégzett munka értéke ma még messze elmarad a nyugaton elvégzettől. A rendszerváltás eredményeinek gyors beérése a reálszférában azt a benyomást keltette bennünk, hogy a munka értékének és a béreknek a nivellálásához nem kell az örökkévalóságig várunk, ám a kulturális és ebben a politikai kultúra elmárodottságának ledolgozása eközben egyre kilátástalanabb vállalkozásnak tűnik.

Számos országban megroppant a demokratikus intézményi rendszer, olyan politikai erők jutottak hatalomra Magyarországon és Lengyelországban, s olyan egyéb politikai erők próbálják utánozni sikereiket őket a térségben, amelyeknek

Mindezek ellenére az Európa-projekt megy előre. Ha valaki azt hiszi, hogy a robusztuson fejlődő német gazdaság kizárólag a közmondásosan szorgalmas német emberek munkájának gyümölcse, téved. Németország közel sem lenne ennyire sikeres, ha az Európai Unió nem létezne, vagy ha nem működne. De még a sikerességi lista másik végén, mondjuk Görögországban is látni az alapvető változást, s a megújuló reményt is, amiből három-négy évvel ezelőtt még semmi sem látszott.

2017. Európában a fordulat éve volt. Egy évvel ezelőtt még hüledeztünk a Brexit láttán s egyre nagyobb félelemmel szemléltük a populista Donald Trump menetelését a hatalom felé. Ma azt lát-

A cikk következő oldalon folytatódik...

juk, hogy Európa demokratikus erői tanultak a leckéből: komoly elfordulás tapasztalható a szigorú rendpártiság, a szélsőjobboldali populizmus, a maffia-állami liberalizmusa melletti politikai kiállástól. Brüsszelben a mérvadó európai politikusok Nagy-Britannia minél gyorsabb távozását sürgetik az unióból, miközben Londonban nő a frusztráltság az átláthatatlan és kiszámíthatatlan eljövendő miatt, amellyel magukra utalva kell szembenézniük.

A 20. században két világháborút robbantott ki az, hogy a nemzetek vetelkedtek és nem találták közös érdekeiket a termelékenység bővülésében és a pénzpiaci sikerekben. Ma Európa nemzetei már együtt teremtik elő a kontinens teljes gazdasági produktumát, még ha abból egyeseknek több is jut, mint másoknak. Ráadásul a termelékenység bővülésében és a pénzpiaci sikerekben valamennyien érdekeltek vagyunk. Mai valóságunk már nem világháborúk lehetőségétől terhes. Épp ellenkezőleg: mindenki büntetés vár, aki az említett sikereket kockáztatni merésze. Lehet, hogy Orbán Viktor és Jarosław Kaczyński azt hiszi: kelet-európai blitzkrieg-jük a Nyugat ellen bebetonozhatja kleptokrata elitjük hatalmát. De ez a háború nem a Maginot-vonal megkerülésével kezdődik számukra, hanem egy-két éven belül a teljes bukással végződik anélkül, hogy – szerencsére – eldőrnélne egyetlen puska is. Európa nem akarja elveszíteni azt az előnyt, amely egységéből fakad, s nem akar visszatérni a kültekli szélhámosok által vívott, szegénységet hozó bandaháborúhoz.

Ara-Kovács Attila
elnökségi tag, DK
a Külügyi Kabinet vezetője

Macron jött, Merkel marad, Trump tétova

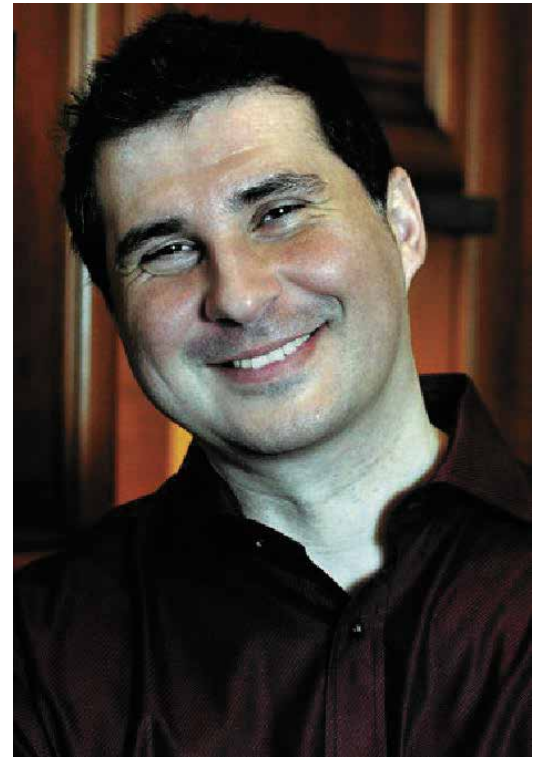
Az elmúlt két évben kezdtük azt hinni, hogy a világ egyensúlyozik az örület vagy a szakadék szélétől egy lépésre. Volt már erre példa, de akkor meg is tették a hiányzó lépést. Most mintha kerekedne felül a józan ész, és Európa elkezdett hátrálni a mélység peremétől.

Valamikor, még tinédzserkoromban, a végetekig őrült, sztálinista Ceausescu-diktatúra összeomlásakor röpített a rezsim roska-dása keltette légnyomás Budapestre, és bár 8-9 éves korom óta sokszor jártam a magyar fővárosban, akkor először éreztem szabadnak magam, a vissztérés fenyegető rémképe nélkül. Kőkemény, de sikeres felvételi vizsgát tettem az ELTE Bölcsészettudományi Karának történelem-filozófia szakára, amely azért volt nehéz, mert Romániában nem tanítottak magyar történelmet, amit meg igen, az olyan tiszta hamisítás volt, amilyen szintre csak most kezd emelkedni nálunk Schmidt Mária. Egy nyár alatt megtanultam négy gimnaziumi év anyagát, és azt hittem, végleg mögöttem a sötétség. Persze, jöttek még zsarnoktanoncok – Iliescu elnök, Vadim Tudor pártelnök és Funar kolozsvári "magyarfaló" polgármester, aztán Meciár és Slota diktátorpalánták Szlovákiában, de Magyarország a béke szigetének tűnt. Voltak persze viták, de hát demokráciában ez természetes. Aztán 15 év múlva eljutottunk oda, hogy a hazaárulózás gyakoribb lett a jó napot-nál, hogy egy párt a hazával azonosítja magát, 20 év múlva meg elkezdődött egy olyan korszak, amelyet Meciár vagy Iliescu tátott szájjal néz, mert ezt még ők se merték volna... Ráadásul mindezt úgy, hogy bent vagyunk az Európai Unióban, amely nem csupán gazdasági, de politikai-demokratikus értékközösség is.

Mi lenne, ha nem lennénk az Unióban? Ha még így is évente kétszer jár hozzánk Putyin, hozzánk, a "keresztény-konzervatív" kormányhoz, amely per se nyugatbarátnak kellene lennie, de semmiképp sem orosz-bérencnek. De hát tudjuk, hogy ez a kormány épp annyira keresztény-konzervatív, mint amennyire Románia élte "aranykorát" a nélkülözés, már-már éhezés évtizedének tekinthető 80-as években, a csúfos véget ért Kárpátok Géniusza kizsákmányoló vezetése alatt.

Hogy, hogy nem, mostanában egyre gyakrabban fog el a déjà vu érzése. Nem, nem állítom, hogy ceausescui diktatúra közeleg, azt nem engedim meg még egyszer a történelem, és remélem, a magyar nép sem. A DK például mindent meg fog tenni ellene.

Mégis most olyan jelenségek tűnnek fel szemeim előtt újra, mint amelyek elől elmenekültem 18 évesen, és azt hittem, életem során legfeljebb egy-egy rémálomban térnek majd vissza. Ám ébren látom őket, s ott vibrálnak szemeim előtt mondatok a zsarnokságról. Illyés Gyula el tudta mondani egy mondatban, nekem sok mondat kellene.

De Illyésnek mennyire igaza van, amikor azt írja, hogy zsarnokság van a felrakott arcvonásban (Fidesz-mosoly), hazug-harsányan-zengő szoborkövekben (Horthy-szobor, megszállási szobor a Szabadság téren), képterenben (a Magyar Művészeti Akadémia parancsra készült művekből álló értéktelen kiállításai).

De van újra remény. Emmanuel Macron francia köztársasági elnök új – mi több, biztató és következtető – szelet fúj, Merkel az állandóság jelképe, aki azonban képes az igen erőteljes – bár diszkrét, ugyanakkor mégis egyértelműen érzékelhetően végrehajtott – önkorrekcióra (migráns-kérdés), míg Trump politikájának következetessége már bátran hasonlítható a magyar alkotmány gránit szilárdságához.

Trump szokta mondani tv-showjában: Ki van rúgva! You're fired!

Lassan közeleg az idő, amikor majd neki mondják. Kétlem, hogy az impeachment, azaz a vádeljárás végén, ez annál bonyolultabb jogi eljárás, sokkal valószínűbb, hogy a 2020-as választásokon mondják majd a tömegesen csalódottak – már most is tömegesen vannak, és csak többen lesznek –, hogy "You're fired. Mr President!"

És visszatér a józan ész.

Marton Levente

a Külügyi Kabinet tagja
felelős szerkesztő

Illyés Gyula

EGY MONDAT A ZSARNOKSÁGRÓL

/részlet/

Hol zsarnokság van,
ott zsarnokság van
nemcsak a puskacsőben,
nemcsak a börtönökben,

nemcsak a vallató szobákban,
nemcsak az éjszakában
kiáltó űr szavában,
ott zsarnokság van

nemcsak a füst-sötéten
lobogó vádbeszédben,
beismerésben,
rabok fal-morse-jében,

nemcsak a bíró hűvös
ítéletében: bűnös!
ott zsarnokság van
nemcsak a katonásan

pattogatott „vigyázz!”-ban,
„tűz!”-ben, a dobolásban,
s abban, ahogy a hullát
gödörbe húzzák,

nemcsak a titkon
félignyílt ajtón
ijedten
besuttogott hírekben,

a száj elé hulltan
pisszt jelző ujjban,
ott zsarnokság van
nemcsak a rács-szilárdan

fölrakott arcvonásban
s e rácsban már szótlán
vergődő jajsikolyban,
a csöndet

növelő néma könnyek
zuhatagában,
kimeredt szembogárban,

ott zsarnokság van
nemcsak a talpraálltan
harsogott éljenekben,
hurrákban, énekekben,

hol zsarnokság van,
ott zsarnokság van
nemcsak az ernyedetlen
tapsoló tenyerekben,

kürtben, az operában,
épp oly hazug-harsányan
zengő szoborkövekben,
színekben, képteremben,

külön minden keretben,
már az ecsetben;
nemcsak az éjben halkan
sikló gépkocsizajban

s abban,
megállt a kapualjban;

hol zsarnokság van, ott van
jelenvalóan
mindenekben,
ahogy rég istened sem;

ott zsarnokság van
az óvodákban,
az apai tanácsban,
az anya mosolyában,

abban, ahogy a gyermek
idegennek felelget;

nemcsak a szögesdrótban,
nemcsak a könyvsorokban
szögesdrótnál jobban
butító szólamokban.

(1950)

Minek jegy, ha metró sincs...

A DK képviselőjében Gy. Németh Erzsébet, a szocialista Horváth Csabával együtt nyújtottak be javaslatot a Fővárosi Közgyűlésben, Dabóczi Kálmán BKK-vezérigazgató leváltásáért. Mindkét ellenzéki képviselő tűrhetetlennek tartja a nyári online jegyvásárlás körül kialakult botrányokat, ahol tömeges adatlopás történt – akár több tízezer felhasználó személyes adatai kerülhettek ismeretlen kezekbe. Nem elég tehát, hogy buszsávok szűnnek meg, semmibe vezető kerékpárutak épülnek, hogy már-már eseményszámba megy, ha a 3-as metró hibamentesen közlekedik, most már az online jegyértékesítéssel is komoly problémák vannak, miközben a metró szelvények meg az alagút felújítása lassabban halad, mint a Kheopsz piramis építése. S ha azt ilyen korrupciós szinten építették volna meg, 30 évet se bírt volna ki. Ezek után gondolni se merünk arra, hogy amíg a Fidesz vezeti a várost, lesznek automata beléptető kapuk, s tulajdonképpen minek is metrójegy, ha lassan metró se lesz...

A Fidesznek járt az ingyenplakát?!

– A Fidesz 2010-ben választási csalással került kormányra. Óriásplakát kampányukért a mostani információk szerint nem fizettek, ezzel csalást követtek el, ráadásul az adófizetést is elmulasztották, amely köztörvényes bűncselekmény – je-

lentette ki Oláh Lajos. A DK országgyűlési képviselője felszólította a Hír TV-t (amely a kampányt bonyolította akkor), hogy mutassák be – ha volt – a Fidesszel készült 2010-es, plakátokról szóló szerződést. Adják ki azt az információt, hogy hány plakát volt, mennyibe került volna a kampány lista áron, illetve annak mekkora lett volna az áfa tartalma. Történt-e számlakiállítás, ha igen, mennyiről? Történt-e a Fidesz részéről fizetés, ha igen mennyi?

Oláh Lajos szerint az embereknek joguk van tudni, mekkora volt a csalás mértéke, és mivel az Állami Számvevőszék nem indít vizsgálatot, és a fideszes Polt Péter ügyészsége hallgat, további információkra van szükség, hogy láthassuk, mi történt valójában?

ALÁÍRÁSGYŰJTŐ ÍV

Az adatfelvétel helye:

Az adatfelvétel idő:

A 2018-as országgyűlési választás tétje, hogy Magyarország Orbánt vagy Európát választja. Aláírással én Európát választom!

A Demokratikus Koalíció az adatgyűjtést és az adatkezelést a 2011. évi CXII. törvény (az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról) alapján végzi. Nyilvántartási szám: NAIH-126267/2017.

Sorszám	Név	Cím				Emailcím	Telefonszám	Aláírás
		Ir.szám	Település	Utca	Házzszám			
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								

Aláírással hozzájárulok ahhoz, hogy a Demokratikus Koalíció személyes adataimat az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény alapján kezelje, velem kapcsolatba tartson. Az adatkezeléssel az adataimat írásban módosíthatom, törölhetem a következő címek valamelyikére küldött levéllel: Demokratikus Koalíció 1132 Budapest, Victor Hugo u. 11-15. Vagy: adat@dkp.hu. Jogorvoslatért a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz fordulhatok (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/c, vagy ugyfelszolgalat@naih.hu)

Szabadegyetem, tábor, vitafórumok a Balaton-parton

Ötödik alkalommal került sor a Demokratikus Koalíció és az Új Köztársaság Alapítvány nyári rendezvényére, amelynek idén – akárcsak tavaly – Csupak adott helyet, idén a II. Nyári Demokrata Szabadegyetem címmel.

Gyurcsány Ferenc pártelnök lazán folytatott komoly beszélgetést a közönséggel, ahol többek között olyan témák kerültek szóba, hogy ha ő "elutasított", akkor miért lett a DK a Fidesz után a második Budapesten, a listás, azaz a pártok népszerűségét pontosan megmutató EP-választásokon? Miért szereplünk az előrejelzéseknél sokkal jobban mindenhol, ahol önállóan indulunk?

A táborban nagysikerű kerekasztal-beszélgetés folyt Európa jövőjéről, az Egyesült Államokban zajló eseményekről, és arról a teljes külpolitikai csődről, amely elszigetelte az Orbán-kormányt. A beszélgetést Bodnár Alex Szilveszter vezette, a vitapertnerek pedig Ara-Kovács Attila, a DK országos elnökségének tagja, a Külügyi Kabinet vezetője és Gere Ádám közgazdász, Amerika-szakértő voltak.

Sebián-Petrovski László pártigazgató és Kolber István, az Új Köztársaság Alapítvány elnöke beszélget és válaszol a fórumon a hallgatóság kérdéseire.

Varga Zoltán, a DKK elnöke és Tóth Zoltán választási szakértő fóruma választási rendszerről, jogállamiságról és önkormányzati kérdésekről.

Légy részese az Orbán rendszer leváltásának!

Nyolchetes őszi kampányt indított a Demokratikus Koalíció, amelynek fő üzenete, hogy Orbán kivezeti Magyarországot az EU-ból. A kampány során Gyurcsány Ferenc, a DK elnöke azt kérdezi meg az emberektől telefonon: „Orbán vagy Európa? Válassz!” Nemcsak a fővárosra, hanem az egész országra kiterjed a telefonos kampány, amelyben az emberek egy gomb megnyomásával dönthetnek: Orbánt vagy Európát választják.

Aki többet is tenne Orbán menesztéséért, jelentkezzen DK-aktivistának!

Részletek weboldalainkon: Aktivista.dkp.hu Ittvagyunk.dkp.hu

A baloldal folyamatos önsorsrontása

Az utólag Gyurcsány leamortizálásának nevezett propagandaháború Tömjén miniszterelnökhelyettesre volt – hivatali nyelven – “kiszignálva” és hosszú időn át természetesen a jobboldal privilégiuma volt. A baloldal ezt ugyanolyan primitíven gyurcsányozásnak hívta és ugyanolyan természetességgel ő is a jobboldal tevékenységét értette ezalatt. Aztán hosszú évek alatt a szóhasználat ugyan megmaradt, de fokozatosan, szinte észrevétlenül a jobboldal abbahagyta, a baloldal pedig ugyanolyan észrevétlenül átvette és s egyre lelkesebben magáévá tette (miközben még mindig sokáig azt hitte, hogy a jobboldalról beszél) – ezt hívják a matematikában 0 összegű játéknak. Ahogy egy szó használata és ezáltal a jelentése lassan átalakul (mint például a “mentén” az “alapján” helyébe lépve, ami a nyelvi fasizmus minősített esete, mert nem nyelvi változás, hanem a nyelv szegényítése), a baloldal úgy gyakorolja, diszkutálja, megtárgyalja, ismételteti, hangoztatja, elmélkedik róla, egyre görcsösebben vitatja, figyelembe veszi a politikai cselekvésében, sajnálkozik, miközben éppen ezzel fenntartja és ezáltal egyre inkább “történelmi adottság”-nak tekinti; az újabb pártok számára pedig ez már a 3. évezred meghatározó axiómája, ami olyan természetes, mint a levegővétel, mert már híveik születése előtt is része volt életünknek.

A balliberális oldal időnként, de egyre ritkábban még hozzáteszi, hogy ez mennyire igazságtalan, de eszébe sem jut, hogy bármit is tegyen ellene, akárcsak passzívan, pld. azzal, hogy nem folytatja. Mintha nem is a baloldal magára vállalt feladata lenne a gyengébbek, a hátrányos helyzetűek, a bántottak védelme, a bármilyen igazságtalanság elleni fellépés. Pedig Gyurcsány nem követett el több hibát, nem voltak nagyobb tévedései, mint általában a baloldal bármely más főszereplőjének. Természe-

tesen ez megváltozik, ha ezeket az általa betöltött tisztséggel súlyozzuk, de akkor az érdemeit is ilyen nyomatékkal kell számon tartanunk. Leginkább azt, hogy ő volt az egyedüli a hagyományos baloldalon, aki vezetőként világosan felismerte, hogy alapvető reformok nélkül nemcsak a baloldal, hanem az egész ország is elbukik – ahogy ez történik most. Továbbá nemcsak felismerte, hogy “nincs B-terv”, hanem egyedülként meg is próbálta a reformokat bevezetni. Utólag már látjuk, hogy akkori bukása szükségszerű volt, hiszen nemcsak a Fidesz, az MDF, hanem a lakosság többsége sem támogatta, saját pártja pedig kifejezetten cserbenhagyta és elárulta. Neki azonban így is joga van arra, hogy ne fogadja el a magányos hős tragikus szerepet, különösen amiatt nem, mert bukása után képes volt egy új politikai mozgalom létrehozására, amelyik a reformok ügyében is támogatja és a lakosság egy része is kezdi már felismerni, hogy pld. az egészségügyi átalakítás ostoba elutasításával katasztrófatúrístává vált a saját otthonában.

Gyurcsány nem követett el több hibát, nem voltak nagyobb tévedései, mint általában a baloldal bármely más főszereplőjének... ő volt az egyedüli, aki felismerte, hogy alapvető reformok nélkül nemcsak a baloldal, hanem az egész ország is elbukik – ahogy ez történik most.

Ha a baloldali pártok nem folytatnák újra és újra a Fidesz aljasságát, akkor mára már egyre többen megértenék, hogy milyen igazságtalanul vélekedtek Gyurcsányról, és már rég a mostani töredékére csökkent volna elutasítása. Hasonlóan egyre többen megértenék, hogy a 2006 őszi “sajnálatos események” valójában a Fidesz elhúzódo puccskísérlete volt, amely hosszú távon si-

került is. A demokratikus pártok (a MOMA kivételével) ezt képtelenek megérteni, és ezáltal nemcsak a politikai katasztrófájukba rohannak, hanem vezetőik személyes elbukásukat is előkészítik, mivel világossá teszik a Fidesznek, hogy bármelyikük elleni hasonló hadjárat esetén ők maguk sem számíthatnak elvbarátjaik támogatására.

Mindennek fő képviselője most, 2017 őszén az MSZP és a tagság, s a hívők egyelőre ezt elfogadni látszanak. A miniszterelnök-jelölt az egész demokratikus oldal jelöltjének nyilvánította magát, holott egyelőre csak a saját pártjéé. Az ellenzék és főleg Magyarország sokkal jobban járna pl. Bokros Lajossal, vagy ha egyből jól jönne 5 millió szavazó, akkor a zuglói alpolgármesterrel, Szabó Rebekával, aki vonzó, értelmes és még beszélni is tud, ráadásul teljesen hiányzik belőle az MSZP jelöltjéből áradó agresszivitás – ráadásul végre lenne egy női miniszterelnök-jelöltünk.

Azt is állítja az MSZP jelöltje, hogy Gyurcsány a fő oka a Fidesz kétharmados győzelmeinek. Ez nem igaz; olyannyira nem, hogy ezt valójában az LMP önmagában meg tudta volna akadályozni – elég megnézni a 2010-es, két forduló közti szavazatszámokat és a 2014-es adatokat. Mindkét alkalommal a passzív együttműködés az MSZP-vel illetve a többi párttal elég lett volna a kétharmad megakadályozásához, sőt egy alapvetően más végeredményhez. De ha egy párt még a saját híveinek sem tudja elmagyarázni, hogy a Fidesz kétharmadánál mennyivel fontosabb az MSZP – és főleg a saját! – eredményesebb szereplése, akkor annak viselnie kell ennek ódiumát. Végül: még a DK se tudta mostanáig kellő hangerővel cáfolni az MSZP jelöltjének azt a hazugságát, miszerint csak a közös lista jöhet szóba 2018-ban. Holott a választási szakértők régóta állítják ennek az ellenkezőjét: hogy a külön listák sokkal inkább lehetővé teszik a baloldali szavazatok összeadódását. Az emberek ezt nem értik, nem is tudják, ezért nem is képesek visszautasítani, ami biztos módja az újabb kudarcnak. Apróság mindehhez képest, de azért érdemes tudatosítani, hogy a pártonként kötelező 27 jelölt is indulhat ugyanabban a közös 27 körzetben, úgy, hogy ezekben is valójában csak egyikük a valódi politikai súllyal bíró jelölt, aki a többivel együtt fellépve ezt világossá teszi, és ezáltal még e körzetekben is emelkednének a demokratikus oldal esélyei.

Rácz András
matematikus, egyetemi tanár

EURÓPA-KVÍZ

Kedvező-e a magyar gazdaságnak az uniós tagság?

A magyar gazdaság számára nagyon nagy hasznot hajt az uniós tagság. Az uniós csatlakozás óta 13%-kal lett magasabb a hazai termelés az uniós támogatások hatására miatt. 2010 óta a teljes gazdasági növekedés az uniós forrásokból származik. Uniós támogatások nélkül a gazdaság stagnálna, Uniós tagságunk kezdete óta kétszeresére nőtt az uniós országokba irányuló kivitelünk. Az olyan beruházások, mint az Audi bővítése, vagy a Mercedes gyár építése szóba se jöhetett volna, ha Magyarország nem az Unió tagja. Ráadásul évente közel 400 milliárd forint közvetlen támogatás érkezik a magyar mezőgazdaságba, Magyarország pedig több, mint évi 1000 milliárd forint értékben ad el élelmiszert EU-ban.

Isten hozta, Monsieur Croque!

Párizsi bisztrószendvics

Léteznek egymástól elválaszthatatlan dolgok, mint például London meg a Big Ben, Róma meg a Colosseum, Párizs meg az Eiffel-torony. Ezek nagy léptékű gondolkodások, de az el nem választhatóság kisebb arányban is fennáll, így kerül London mellé az esernyő, Róma mellé a zsvaj, Párizs mellé pedig a bisztró. Vagyis azon műintéz-

Azt hiszem, a croque monsieur komoly szerepet játszik a francia életigenlő mentalitás, a bonheur fenntartásában, elvégre egy ilyen reggeli tökéletesen képes ellensúlyozni a kegyetlen hétkezdeteket és bebalzsamozni az amúgy is szertelen kedélyű hétvégeket.

mény, amelynek neve a nyolcvanas évek alkonyán gyakoribb volt mifelénk, mint manapság, amikor a globalizációs hullámokon inkább a pub elnevezés úszik, de hát nincs jelentősége egyiknek sem, mert akárhogy is nevezik, mindkettő a valóságban ugyanúgy egy harmadik műintézményt takar, jelesül a magyar kocsmát, amely csak távoli rokonságban áll mind a bisztróval, mind a pubbal. De itt most a bisztróról kerítünk szavakat, s ha már az elválaszthatatlanság-

ról is beszélünk, akkor ideje, hogy rávilágítsunk a lényegre: a francia, még inkább a párizsi bisztró örök kísérője a francia szendvics, vagyis a croque monsieur. Párizsi bisztrókban szombat reggelente megszokott látvány, hogy fiatal párocskák, összesen nyakkendős urak, copfos diáklányok, a még véget nem ért péntek estétől álmos suhancok és kortalanra púderezett delnők üldögélnek, ki hanyagul, ki elegáns tartással, de abban tökéletesen hasonlóan, hogy akár a hegyméretű habos kávé, akár az Evian vagy Perrier ásványvíz mellé, de valamenynyien croque monsieur-t falatoznak. Van, aki kézből, nagyokat harapva, és van, aki késsel-villával ügyeskedve a tányéron, de egyformán átszellemült arccal.

Azt hiszem, a croque monsieur komoly szerepet játszik a francia életigenlő mentalitás, a bonheur fenntartásában, elvégre egy ilyen reggeli tökéletesen képes ellensúlyozni a kegyetlen hétkezdeteket és bebalzsamozni az amúgy is szertelen kedélyű hétvégeket.

A croque monsieur mintegy száz esztendeje része a párizsi bisztróvilágnak, első alkalommal 1910-ben szerepelt egy étlapon (vagy nevezzük inkább szerényen menükártyának...), s a Larousse Gastronomique arra is felhívja a figyelmet, hogy 1918-ban már a szépirodalomba is bekerült, mégpedig Marcel Proust híres műve, Az eltűnt idő nyomában második kötetébe. Ennek a melegszendvicsnek az eredete ismeretlen, noha erősen tartja magát az a szóbeszéd, hogy az 1900-as évek elején terjedő központi fűtésnek van némi köze hozzá, lévén, hogy egy munkás rátette sonkás-sajtos szendvicsét a radiátorra, s mikor az felforrósodott, a sajt megolvadt. Ez mindenesetre csak a kezdetek kezdete lehetett, mert azóta bonyolultabbá vált az eljárás, de semmiképpen sem követhetetlenül nehéz. Radiátor például már nem is kell hozzá. A pirított, sonkás-krémes, azaz ropogós, mégis bársonyos szendvics méltán népszerű, és tényleg csupán negyedóra kell 3-4 adag elkészítéséhez.

8 szelet toastkenyér

20 dkg sonka

10 dkg reszelt sajt (gruyére vagy pannónia)

5 dkg vaj + 5-8 dkg a sütéshez

5 dkg liszt

3 dl meleg tej

1 teáskanál csípős dijoni mustár

1 tojássárgája (vagy csirkealaplé)

só, bors, szerecsendió

A munka a szósz elkészítésével indul, lényegében besamel-mártást készítünk: a vajat közepes lángon felolvasztjuk, ráhintjük a lisztet, alaposan elkeverjük a vajjal, s mielőtt barnulni kezdene, 2-3 részletben hozzá öntjük a meleg tejet. Minden részlet tej után habverővel alapos keverés következik, nehogy csomós maradjon a mártás. Párizson alighanem forradalmi hangulat lenne úrrá, ha lisztcsomókat találnának a polgárok a croque monsieur-ben...

Párizsi bisztrókban szombat reggelente megszokott látvány, hogy fiatal párocskák, összesen nyakkendős urak, copfos diáklányok, a még véget nem ért péntek estétől álmos suhancok és kortalanra púderezett delnők üldögélnek, ki hanyagul, ki elegáns tartással, de abban tökéletesen hasonlóan, hogy valamennyien croque monsieur-t falatoznak.

Egy teáskanál csípős dijoni mustárral zárjuk le a mártás főzését, majd a tűzről levéve sózzuk, borsozzuk, szerecsendiózzuk, s ha már nem tűzforró, akkor hozzákeverhetünk egy tojássárgáját is. Helyette három evőkanálnál nagyon sűrűre befőzött csirkealaplé is megteszi, de úgy vélem, ilyesmi ritkábban akad közközelben reggelente, mint tojássárgája.

Négy személyre vegyünk elő nyolc szelet kenyert – lehetőleg ne az átlátszóan vékony fajtából –, a mártást osszuk szét négy kenyéren, helyezzünk rájuk pár szelet sonkát, majd hintsük meg reszelt (gruyére) sajttal, és borítsuk be a maradék négy kenyérszelettel. Egy kicsit nyomjuk össze, de azért ne annyira, hogy képen lőjük magunkat a kifröccsenő mártással.

A maradék vajon 2-3 perc alatt pirítsuk aranybarnára és ropogósra a szendvicsek mindkét oldalát – a croque a ropogósságra utal –, s azonnal tálalhatjuk: félbevágva, hogy lássuk, amint a sonka fodrain keresztül kibuggyan az olvadt sajt és a mártás.

Az élvezet fokozható, amennyiben egy szép tűkörtojást ültetünk a szendvics tetejére. Ez a croque madame, s nevét állítólag egy ökörszem-forma női kalapról kapta. Bizarr kor lehetett, mert látatlanban is meggyőződésem, hogy a szendvicssen jobban mutat a tűkörtojás, mint a dámák fején.

Marton Levente

www.asztaltanc.hu

A szendvicsek bordás aljú grillserpenyőben is elkészíthetők, akárcsak az olasz panini, de akkor elég annyi vaj, amennyivel vékonyan kikenjük a serpenyőt minden egyes szendvicsoldal megsütése előtt. A serpenyőt természetesen nagyon erősen fel kell hevíteni, így szép zebra ég a croque monsieur-be. Nem autentikus, de esztétikus.

	MOTTÓ, SZLOGÉN	FÉL ÉV! TÓBIÁS DALBELI TÁRSA!	▽	VÉDŐ- PAJZS KÖTŐSZÓ, RÖVIDEN	NAGYON FÉL	ELLEN- BEN, DE ÉSZAK, RÖVIDEN	▽	UGYAN, DEHOGY! PERC, RÖVIDEN	FEKVŐ- HELYET ELŐ- KÉSZÍT	MINDEN BOLYGÓ KÖZEPE!	COSINUS, RÖVIDEN	UTÁNOZ, SZÍNLEL	NÉPI ÉTEL- AJÁNDÉK	BE- TAKARÍ- TÁSKOR ÉNEKLIK
HÚSÍTÓ CSEME- GÉT EVŐ FOGJA	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽
FÜR ...; BEE- THOVEN- DALLAM	▽	▽	▽	▽	▽	PONTY- FÉLE FOLYAMI HAL	A 2018. ÉVI VÁ- LASZTÁS TÉTJE	EMÉSZ- TŐSZERV KÖZÉPEN ÁLLÓ!	▽	▽	▽	▽	▽	▽
APRÓ, FEKETE LEPKE	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	RÁNC- TALAN GYÖNGY- UTÁNZAT	▽	▽	▽	▽
TORTA- BEVONAT KELET, RÖVIDEN	▽	▽	▽	KI- ÁLLÍTÁS KELTE- ZÉS	▽	▽	▽	▽	▽	▽	HAJÓFAR VÍZ, HARMAT (TÁJSZÓ)	▽	▽	▽
▽	▽	NYERS (MODOR) ÓG-...; DOHOZ	▽	▽	▽	▽	▽	TRIBÜN RÁKOSI ...; SZÍ- NÉSZNŐ	▽	▽	▽	▽	▽	▽
A JUH HÍMJE NORVÉG AUTÓJEL	▽	... MISKA; OPÉRETT ÖLTÖZ- TET	▽	▽	▽	▽	▽	▽	EVŐ- ESZKÖZ (NÉPIES) ETTŐL	▽	▽	▽	▽	▽
FONOTT KERÍTÉS ANYAGA	▽	▽	▽	▽	RITKA FÉRFINÉV BIZTATÓ KILÁTÁS	▽	▽	▽	▽	▽	PARIPA KI NEM ÁLLHAT, GYÚLÓL	▽	▽	▽
ÓKORI MADÁR- JÓS	▽	▽	▽	▽	TOKFÉLE HAL BELGIUMI VÁROS	▽	▽	▽	▽	KÖZÉPEN FUT! AZT KÖ- VETŐEN	▽	TANULÓ VEZETŐ JELE SÍBER	▽	▽
A TÓRIUM VEGY- JELE	▽	▽	HITELT LEROVÓ BORÍT, TAKAR	▽	▽	▽	▽	▽	▽	KÖZ- TERÜLET ESZMÉ- LETLEN	▽	▽	▽	▽
	HAMIS MEREDÉK KÖSZIRT OLDALA	▽	▽	ÁLLATOK EL- LÁTÁSA EPIZÓD	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	TERMÉKE PÉLDÁUL A LIKÓR	▽
OLYAN AKÁR AZ IBOLYA	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	ALJÁHOZ KUKKANT GAZDAG EMBER	▽	▽	▽	▽	▽	▽
PÓRÁZ VÉGÉN VAN!	▽	SZOMBAT KÖVETI ÉREM (TRÉFÁS)	▽	▽	▽	▽	▽	▽	JÓMAGAM ... MARS! LÓDULJ INNEN!	▽	▽	NÉMA MOZI! CZUCZOR ÁLNEVE	▽	▽
IPARI, RÖVIDEN A KÖR KÖZEPE!	▽	▽	SÉTÁNY VÉGEI! RÉGIÉS FÉRFINÉV	▽	▽	BIRTO- KOL ATKAIRTÓ SZER	▽	▽	▽	▽	KESERŰ GÜNY VÉGIG- DALOL	▽	▽	▽
▽	▽	▽	▽	TUKMÁ- LÁS FOR- MÁLIS	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽
BOKSZOL TŰZHELY SÜTŐJE (TÁJSZÓ)	▽	▽	▽	HORDÓT MÉRŐ ABLAK- KERET!	▽	▽	▽	▽	▽	KELET- KEZIK RÉGIÉS FÉRFINÉV	▽	▽	▽	▽
NAGY LEVELŰ GYÓGY- NÖVÉNY	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	E KÖZELI SZERKE- ZET AZ AJTÓN	▽	▽	ZIZEGNI KEZD! RICHÁRD, BECÉZVE	▽	▽
FOG- HÍJAS FÉSŰ! SÍNVÉG!	▽	▽	TELEK- KÖNYV FOLYÓ- SZAKASZ	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽	NAPVÉG! KNOCK OUT, RÖVIDEN	▽
▽	▽	▽	▽	MELY EGYÉN? A M BETŰ ELŐZI	▽	▽	?	▽	ÉVELŐ GYÓGY- NÖVÉNY FÉL ÖT!	▽	▽	▽	▽	▽
PERSZE! SZÖVET- FÁSÍTÓ; FAANYAG	▽	▽	▽	▽	▽	▽	KÉSŐI ÉLET- SZAKASZ	▽	▽	▽	▽	▽	▽	▽

A helyes megfejtést beküldők között egy dedikált "Gyurcsány a konyhában" című szakácskönyvet sorsolunk ki. A megfejtést beküldhetik postán: DK Információs Központ, 1132 Budapest, Victor Hugo u. 11-15. E-mailben: info@dkp.hu
Kérjük, mind a postai, mind az elektronikus úton beküldött megfejtésekre írják rá: DK Hírek keresztrejtvény – és természetesen a postacímüket is, ahova a nyereményt

küldhetjük.

Legutóbbi rejtvényünk megfejtése: **ÚJ KÖZTÁRSASÁGOT**, illetve **IGAZSÁGOSABB TÁRSADALMAT**

Nyertes: Vargáné Szakál Katalin (Nyíregyháza) Nyereményét postázzuk.

IMPRESSZUM

Kiadó: DÉKÁ Kft. 1132 Budapest, Victor Hugo 11-15.
ISSN 2498-5414 (Nyomtatott)
ISSN 2498-5406 (Online)
Felelős szerkesztő: Marton Levente

Felelős kiadó: Varju László
Telefon: 06-21-300-1000 Email: info@dkp.hu
Nyomda: Lapcom Zrt.

Demokratikus
Koalíció

www.dkp.hu
facebook.com/dk365